

SVMMARIUM
CONSTITUTIONVM,
DECLARATIONVM,
ET ORDINATIONVM,
Pro regimine facti ordinis Prædicatorum.

ADIECTIS PARTICVLIS PRIVILEGIORVM,
& Constitutionum Sedis Apostolicæ, necnon decretorum
Conc. Trid. ac sacrarum Congregationum DD.
Cardinalium iuxta cuiuslibet tractatus
exigentiam.

ITEM SVMMARIUM

Constitutionum, & Ordinationum emanatarum pro bonis
moribus Monialium, ac Personarum tertij habitus sub
cura eiusdem ordinis existentium,

Collectum labore, & studio P. Mag. F. Pettii Martyris Fesii
Vrcœ anni eiusdem ordinis professoris,

Nunc de novo à multis erroribus expurgatum & auctum ex capitulo generali
Bononiae Anno 1615. celebrato opera & expensis R. A. Patrii Magistri
F. THOMAS MARINI Provincialis terra sancta ac per
Germaniam Commissary Generalis & Ord. Prædic.

ANTVERPIAE,
Apud Henricum Ærtssium,
CIO. 10 C. XI X.

BEATISS. PATRIARCHE
DOMINICO GVSMANO
HISPANO.

Ordinis Prædicatorum institutori, & patrono,

FR. PETRVS MARTYR FESTVS VRCEANVS
eiusdem ordinis alumnus.

N duxit me ad hoc Summarium coadu-
nandum Sanctiss. Pater multiplex ratio.
Primum quidem, quia in comitijs gene-
ralibus Romæ coactis anno 1608. com-
missum Patribus requiritur, ut studio
eruditorum aliquot Patrum ex diuersis
provinciis selectorū illud conscriberetur,
& publicaretur. Deinde quia Ad R. Pater Vicarius generalis
ordinis tunc, nunc ob egregias eius virtutes, & multas res bene-
gestas, præcipue in Sanctiss. Inquisitionis officio. Reuerendiss.
P. F Seraphinus Siccus Papiensis ordinis tui Magister, & Mo-
derator, monitis suis tampridem huic operi ad auxilium
prestandum suasit. Demum ut quasi sine ordine dispersa, sub
diuersis capitibus collecta, facilius querentibus inuenia appa-
rerent. Partes igitur Provinciae meæ utriusque Lombardiae
qualis qualis ego sim agens hoc Summarium edidi. Edant &
alij. ut tandem completum, & perfectum prodeat ex pluribus,
ad facilius mores religiosorum tuorum componendos. Interim
vero spem illam miram quam dedisti mortis horate flentibus,
dum post mortem promisisti te profuturum fratribus, imple-
nos tuis iuuans precibus. Et qui tot signis claruisti in agrorum
corporibus, nobis opem ferens Christi agris medere moribus:
Et mihi, qui tibi hos labores libenter offero, in mei erga te ob-
seruantiae pignus, impetrare digneris ab altissimo D. Deo cri-
minum remissionem. Amen.

S V M M A R I I

Pars Prima

DE ORDINIS PRÆDICATORVM INSTITVTIONE, CONFIRMATIONE ET PRÆSTANTIA.

De Constitutionum editione, obligatione, & dispensatione, de ædificiis & Ecclesiis ac illarum cultu, & de moribus ac viuendi modo fratum.

*De ordinis Prædicatorum institutione,
& Confirmatione.*

C A P V T P R I M V M.

Anno Domini 1203. tempore pontificatus Innocentij III. B. P. Dominicus Ordin. Prædicatorum Magister, & institutor, natione Hispanus, de villa que dicitur Calatoga Oxomensis dioecesis, familia nobili Gusmanorum, vir scientia Dei plenus, vita sincerus, religione conspicuus, cœpit suum ordinem mente concipere in partibus Tholosanis, si quidem eo tempore duodecim Abbates ordinis Cistercien. cum Apostolice sedis Legato, missi sunt à Summo Pontifice ad eas partes, ut fidem Catholicam prædicarent, & hæretica venena Albigensium, quæ ea loca infecerant, pro viribus propulsarent, quibus de Hispania adiunctus fuit Didacus Oxomensis Episcopus, & hic in comitatu suo habuit B. Dominicum. Post biennium autem redeuntibus ad propria D. Legato, Episcopoque Oxomensi, & aliis duodecim Abbatibus prædictis, B. Dominicus cum paucis sibi adhærentibus permanens ibidem, prædicationi, & hæresum impugnationi insistendo scire per annos decem, usque ad tempus Lateranensis Concilij, quod fuit celebratum anno Domini 1215. sub eodem Innocentio III. profectus est autem vir Dei cum Fulcone Episcopo Tholosano ad dictum Concilium, Innocentiumque adiit, & petiit confirmationem ordinis, qui Prædicatorum diceretur, & esset, cui non acquiescenti, nocte visum est in somnis Ecclesiam Lateranensem grauem minari ruinam, & ex aduerso virum Dei Dominicum occurrere, humerisque totam illam casuram fabricam sustinere. Quapropter vigilans, & visionem intel-

ligens,

SVMMARIVM CONSTITUTIONVM ET ORDINATIONVM

Editorum pro bono regimine Monialium, ac personarum
tertij habitus, sub cura fratrum Ordinis Prædicatorum
existentium.

Adiectis etiam particulis, decretorum Sedis Apostolice, maximè
Concil. Trid. & sacrarum Congregationum DD. Cardinalium,
etiam Concilium etiam Regularium.

Quæ ad earum vitam componendam
spectare videntur.

De Monialium ordinis institutione. CAP. I.

Ater S. Dominicus, instituto ordine Prædicatorum ex virtus costante, animum appulit æstuans pro salute animarum omnium, ut ab huius seculi tenebris & laqueis, fœminei sexus personas eriperet, ideo accersitis multis virginibus, quæ soli Deo vacare cupiebant, eas à mundi tumultibus sequestravit, & in monasteriis inclusit, seiphas per tria religionis vota offerentes.

Et in primis monasterium Prulianum adeptus, quod est in Tholosana prouincia situm, in eo quam plures virgines inclusit, & dominum consecravit, ut spiritualibus armis contra principem tenebrarum sortiter dimicarent. Subinde Romæ consilio summi Pontificis, quasdam moniales, quæ cum libertate per ciuitatem pergebant, in monasterio S. Sixti, quod ipse cum fratribus suis incolebat reclusit. Successu postea temporis, harum sanctimonialium numerus & monasteria per diuersas mundi partes dilatari & augeri ceperunt.

De horum duorum monasteriorum Pruliani s. & Romani erectione ita fatur S. Antoninus. 3. par. hist. cap. 22. §. 2. & §. ij. Erant in illis locis Tholosanis, nobiles quidam, qui egestate compulsi, filias suas tradebant hereticis nutriendas, quarum perniciosum miseratus opprobrium, D. Dominicus Monasterium Prulianum instituit, ubi ancillæ Christi sub perpetua clausura, sub obseruantibus mirabilibus, sub arceo silentio, manibus operantes, in puritate conscientiarum, creatori suo iocundum exhiberent famulatum. Quæ cum magno, & numero